

Hitler je razpostavil vojsko tik ob jugoslovanski meji

Del nemške armade, ki je bila poslana v Romunijo, je postavljen v romunskem Banatu, samo 13 milj od jugoslovanske meje. Jugoslovanski generalni štab ni popolnoma nič vznemirljen.

Belgrad, 29. dec. — Nemško poveljstvo je postavilo več kot eno divizijo armade, ki je bila poslana zadnje dni v Romunijo, na jugoslovansko mejo. To vojaštvo je postavljeno po vaseh v romunskem Banatu, katere so od 13 do 16 milj od jugoslovanske meje.

Iz Madžarske se poroča, da so vozile vse madžarske železnice v soboto samo vlake z nemškimi vojniki in da so vozili vlaki po obeh progah ter da so bili vlaki samo po par sto jardov drug od drugega. Vsi vlaki vozijo od nemške meje proti Romuniji.

Od italijanske meje v Sloveniji se pa poroča, da ne vozijo nemški vlaki več vojaštva v Italijo. Iz Sušaka se poroča, da so odšli vsi nemški vojniki iz Trsta. Iz Ljubljane se poroča, da tudi nemška letala ne lete več proti jugu iz Celovca in Trbiža, kar je bilo prej opaziti dnevno.

Nevtralni diplomatski in politični krogi si niso ustvarili še gotove sodbe radi nemških čet ob jugoslovanski meji. Angleški krogi so pa mnenja, da je to poteza Nemčije, da se opoljša balzanske države ter jih prisili k

pristopu k ozišču, ali vsaj k naklonjenosti. Nemčija hoče s to potezo tudi odvrti pozornost od slabega položaja v Italiji ter njenih porazov v Albaniji in Afriki.

Nemški krogi v Belgradu pripovedujejo o splošnem napadu na Anglijo, dasi ne povedo, kje bo Hitler udaril. Nemce zelo zanima preuredba kabineta jugoslovanske vlade. Iz Zagreba se je vrnil premier Cvetković, ki se je posvetoval z vodjem Hrvatov, dr. Mačkom. Sprememba bo prišla najbrže po pravoslavnem božiču v januarju.

Jugoslovanski generalni štab, se zdi, da je popolnoma ravnodušen radi bližine nemške armade. Kot nekateri krogi sodijo, bi se jugoslovanska armada ne postavila resno v bran na severu, ampak bi se umaknila v južne gorate kraje in tam organizirala odpor.

Drugi zopet sodijo, da bo zdaj Hitler potem diplomacije pritiskal na Jugoslavijo, da zloži njen odpor, nato se bo pa obrnil na Bolgarijo, ki se tudi neče pridružiti ozišču in potem bo zagrozil Turčiji, da je njen odpor popolnoma brez smisla.

NOVI GROBOVI

George Marolt

V nedeljo popoldne je po dolgi bolezni preminil Gregor Marolt, stanujoč na 668 E. 159. St. Pogreb se bo vršil iz potrebne zavoda Josip Zele in Sinovi, 458 E. 152. St. Več poročamo jutri.

Barbara Kroatto

V soboto zjutraj ob 7:15 je preminila Barbara Kroatto, rojena Magličić, stara 57 let, stanujoča na 1423 E. 173. St. Hanka je bolehal več let. Do nje je bila iz sela Novo brdo, kjer se je Peter, okraj Karlovce, domovini zapuščala enega brata. V Ameriko je dospela leta 1906 in se poročila z Antonom Kroatto leta 1906. Poleg soproga, ki je doma iz istega kraja kot žena, zapuščala tukaj sina, kot žena, ter hčere: Ano poroč. Kostia, Barbaro in Rose poroč. Mačič. Bila je članica društva Marije Bistričke, št. 47, Hrvatske sester in Gospodinskega kluba Hrvatskega doma na St. Clair Ave. Pogreb se bo vršil jutri ob desetih iz pogrebne zavoda A. Grdina in Sinovi v cerkev sv. Pavla na 40. cesti. Poročnini in sorodnikom naše soobvestimo.

Matthew Magličić

V soboto zjutraj ob 1:30 je preminil Matthew Magličić, stanujoč na 899 Addison Rd. Umrl je v Mestni bolnišnici, kamor je bil odpeljan pred enim tednom. Star je bil 75 let in rojen v selu Zvečaj, kotar Karlovce. Ameriko je došel leta 1890. Bil je vedno zelo aktiven v hrvatskem življenju. Bil je eden med ustanovniki hrvatske organizacije na 40. cesti in ustanovnik društva sv. Josipa, št. 99 HBZ. Njegova žena Ana je umrla pred 10 leti. Zapuščala pet otrok:

Prijetno Silvestrovo

Zelo prijetno bo na starega leta večer v Slovenskem domu na Holmes Ave., kjer bodo direktorji, odseki in delniška društva priredili veselo zabavo. Za ples bo igral orkester Eddie Simmsa. Pridite in veselite se!

Novi prostori

Mr. in Mrs. Martin Kožar, ki vodita ugledno slovensko gostilno na 1049 E. 185. St. vabita cenjene rojake, da pridejo k njim praznovati Silvestrovo. Dodatni novi prostori omogočajo najboljše postrežbo. Prav prijetna družba bo zbrana pri Kožarjevih na Silvestrov večer.

Silvestrovo v SND

Direktorij in Klub društev S. N. D. na St. Clair Ave. vabita na Silvestrovo praznovanje jutri večer, kjer bo prireditve v obeh dvoranah. V zgornji bo ples po Jankovičevi godbi, v spodnji se bo servirala pa fina večerja.

Kam pa jutri

Rudolf in Mary Otoničar, lastnika slovenske gostilne na 6301 Glass Ave. vas vabita v prijetno družbo, ki se bo tam zbrala na Silvestrov večer. Servirali bodo fino kokošjo večerjo in postregli z najboljšo pijačo. Igrala bo tudi izvrstna godba.

Mladi piščanci

Victor in Josephine Kosič, 1245 E. 55. St. vas vabita jutri večer na mlade piščance in fine domače klobase. Igral bo Heglerjev orkester in vesela zabava bo za vse.

Mrs. Ano Domšić, Mrs. Terezijo Zupancič, Josipa, Mrs. Mary Kalina in Matthew-a. Pogreb bo v torek zjutraj ob 8:30 iz pogrebne zavoda A. Grdina in Sinovi v cerkev sv. Pavla na 40. cesti. Naj počiva v miru.

SPOMENICA UDRUŽENIH SLOVENCEV V AMERIKI

sprejeta na ljudskem shodu v Slovenskem narodnem domu v Clevelandu, Ohio
v nedeljo 29. decembra 1940

Slovenci, zbrani na žalnem shodu v spomin umrlega dr. Antona Korošca, izjavljamo sledeče:

"Globoko je odjeknila v naših srcih vest o smrti velikega državnika jugoslovanskega naroda in voditelja katoliških Slovencev, dr. Antona Korošca.

"Čeprav živimo daleč od rojstne domovine, smo zasledovali njegovo delo ter vedno občudovali njegovo izredno državniško sposobnost in uvidenost. Njegova borbenost in njegov pogum od ustvarjanja Jugoslavije pa do zadnjega utripa njegovega velikega srca, sta morala vsakega, prijatelja in trezno sodečega neprijatelja, napolnjevati s spoštovanjem.

"Ko so mnogi malodušno oklevali, dr. Anton Korošec ni okleval, temveč se krepko boril dalje za svoje ideale in zanje tudi trpel.

"Iskreno sožalje izražamo zlasti našim rojakom v stari domovini, ker z izgubo tega izrednega moža in voditelja je slovenski narod zadel težak udarec.

"Z izredno zmožnostjo je razširjal ideje in smernice svojega soborca, prerano umrlega dr. Janeza Ev. Kreka.

Zbornica je sprejela poleg zgornje spomenice tudi sledečo izjavo vdanosti naši novi domovini:

IZJAVA V DANOSTI

Ko izrazimo sožalje jugoslovanski vladi nad izgubo velikega državnika dr. Antona Korošca in posebej svojim slovenskim rojakom nad izgubo tega njihovega velikega voditelja, pa izjavljamo vdanost svoji domovini, Združenim državam ameriškim. Ponosni in srečni smo, da smo njeni državljani, ki edina še visoko in krepko drži zastavo svobode in resnične demokracije. Bog blagoslovi v Ameriko!

Roosevelt napoveduje poraz diktatorjev

Washington, 29. dec. — Predsednik Roosevelt je v svojem radio govoru v ognjevitih besedah napadal diktatorje, zaveznike ozišča ter jim prerokoval, da ne bodo zmagali v tej vojni. Izjavil je, da morajo biti Zedinjene države mogočen arsenal demokracije. Izjavil je, da se morajo Zedinjene države postaviti ob strani napadenih narodov ter jim pomagati z vsem, razen z vojsko ter da morajo zlasti pomagati Angliji z vsem mogočim materialom za obrambo demokracije proti svetovnim napadalcem.

V svojem radio govoru, katerega je gotovo poslušalo več ljudi kot še kak njegov govor kdaj prej, je predsednik Roosevelt odklonil vsako govorico o kakem popuščanju napram "nesveti zvezi sile, ki se je zaklela, da bo zasužnjila ves svet."

Imenoval je Nemčijo, Italijo in Japonsko v obsojdi, kakor ni tega storil pred njim še noben predsednik Zed. držav proti deželam, s katerimi Amerika ni bila v vojni, ter strgal z obraza ozišča krinko "novega reda" ter jih obdolžil, da je njih edini namen samo oblast nad vsem svetom.

Roosevelt je govoril odkrito, mirno in brez ovinkov. Politiki karji smatrajo, da je bil njegov govor nekaj mojstrskega, kar bo zapisano za vedno v zgodovinski knjigi. Njegov govor je bil nasprotje Hitlerjevih izbruhov iz Berlina ali Mussolinijevega kričanja iz Rima. Toda pri vsem tem je bil jasen in izrazil ter ni hodil po ovinkih v svojih izjavah. Kar je mislil povedati, je povedal tako, da ga je razumel vsak Amerikanec in tudi vsi ostali svet.

Predsednik je dal vsemu svetu razumeti, da varje mogočna ameriška bojna mornarica Paci-

fik. Povedal je, da so na Atlantiku ustavili Nemce in Italijane Angliji in Grki, a na Pacifiku so Japonci na obrambi pred Kitajci. Tukaj je malo umolknil, ter počasi dostavil: "Na Pacifiku je naše brodogradništvo!" Potem je zopet malo počakal, da so dobile njegove besede večji efekt, potem pa s povzdignjenim glasom rekel o Angležih, "da se borijo s pogumom, ki bo za vedno zapisan v zgodovini." Potem je s poudarkom rekel, da moramo imeti več ladij, več topov, več letal, več od vsake stvari.

Roosevelt je poudarjal, da moramo dati Angliji več pomoči. Toda krono je postavil svojimi besedami, ko je rekel: "Jaz mislim, da sila ozišča ne bo zmaga v tej vojni. To utemeljujem na najnovejših in najboljsh informacijah."

Povedal je ameriškeemu narodu odkrito in brez pridržka, da grozi ameriški civilizaciji največja nevarnost, ako pade An-

Štorklja že leti!

Kakor smo zvedeli od zanesljive strani, je teta štorklja že na potu s culico, v kateri veselo brca mal razposajenček. Nismo pa mogli zvedeti, ali je to fantek ali je punčka. Tudi nismo mogli zvedeti, proti kateremu kraju leti štorklja, ker potuje samo ponoči. Samo toliko je gotovo, da je štorklja na potu in to je dovolj, da smo pripravili zanjo \$10 nagrade. Ta nagrada stopi v veljavo eno sekundo potem, ko bomo brenili leto 1940 s koledarja, pa vse do 15. januarja. Čas bomo računali clevelandski, da ne bo kake pomote. Torej — kje bodo prvi zazabili v letu 1941? Mamice, požurite se za nagrado!

Užaloščeni vsled izgube tega voditelja slovenskega naroda mi, ameriški Slovenci, slovesno izjavljamo, da hočemo ostati zvesti idealom drugega pokojnika in skupno z rojaki v rojstni domovini delovati na združenju vseh Slovencev, onih, ki žive prisiljeno danes še izven mej Jugoslavije, z onimi v svobodni Jugoslaviji.

"Naj se Slovincem vrne slovenska zemlja!"

"Ameriški Slovenci utemeljujemo te svoje pravične zahteve na podlagi principov in idealov, na katerih je zgrajena naša velika demokratska država, Zedinjene države ameriške. Te zahteve prednašamo na podlagi humanitarnih principov, kakor jih je učil nesmrtni Woodrow Wilson in kakor jih uči največji človekoljub, predsednik Franklin Delano Roosevelt.

"Naše geslo je in bo: Na svoji zemlji svoj gospod!"

Odbor za sestavo spomenice:

REV. MILAN SLAJE, REV. MATT

JAGER, REV. JULIUS SLAPSAK,

JAMES DEBEVEC.

Ameriški Slovenci manifestirajo za združenje vseh Slovencev

Na včerajšnjem shodu v SND so se zavezali, da bodo po svojih močeh pomagali za osvoboditev slovenske zemlje izpod tuje jarma. Zbornica je sprejela tozadevno spomenico in udanostjo izjavo Zedinjenim državam.

Več sto Slovencev in Slovenk se je zbralo včeraj popoldne v avditoriju Slovenskega narodnega doma, da se poklonijo spominu pokojnega dr. Antona Korošca in da obenem izjavijo, da se bodo po svojih močeh borili za združenje vseh Slovencev, ki prebivajo danes še neodrešeni pod vladjo tujcev. Navdušene besede so govorili odlični govorniki in poudarjali, da ne smemo pozabiti te borbe naših bratov in sester in ne mirovati prej, da bomo videli združene vse Slovence v eni državi — Jugoslaviji in ne mirovati prej, da bomo doživeli dan, ko bo slovenska zemlja osvobodjena izpod tuje pete, da bodo Slovenci zopet gospodarji na svoji zemlji.

Shod je otvoril Mr. Anton Grdina, ki je povedal, da je prevzela pokroviteljstvo nad shodom organizacija Jugoslovanskega kulturnega vrta. Povedal je, da je bil sklican shod iz dveh namenov, da se, prvič, poklonimo spominu prerano umrlega voditelja Slovencev, dr. Antona Korošca in drugič, da se izjavimo, če hočemo mi ameriški Slovenci, ki smo sicer ameriški državljani, pomagati, da se končno uresniči cilj in namen, ki je bil dr. Korošcu tako svet in drag, to je, da začnemo s propagando na pristojnih mestih za osvoboditev vseh Slovencev, ki so danes še raztreseni in zaslužjeni pod raznimi tujimi vladami.

Potem je Mr. Grdina izročil vodstvo nadaljnjega programa Mr. Joško Penkotu, ki je vehementno poudarjal, da je današnji shod nekaj zgodovinskega čina, ki bo, če hočemo zastaviti svojo besedo in vpliv kot ameriški Slovenci, prav lahko dosegel ono, po čemer hrepeni vsak zaveden Slovenec, tu in v stari domovini, da bomo odrešili našo sveto slovensko zemljo, ki nam je bila ugrabljena in iztrgana po roparskih sosedih.

Mr. Penko je potem pozval k besedi sledeče govornike: jugoslovanskega konzula dr. James W. Mally, ki je prebral dve brzojavki iz Washingtona, eno od jugoslovanskega poslanika dr. Fotiča in drugo od poslaniškega svetnika dr. Rybara, ki sta izjavila svoje iskrene simpatije slovenskemu narodu nad izgubo velikega voditelja dr. Korošca.

Potem je Rev. Milan Slaje, župnik iz Lorain, O. orisal v kratkih potezah delovanje dr. Korošca ter nato prebral spomenico, ki jo prinašamo pod posebnim naslovom v današnjem listu. Rev. Slaje vpraša navzoče, če se strinjajo z spomenico, nakar vsi navzoči vstanejo v znak, da se strinjajo.

Potem so govorili iskrene in navdušene besede sledeči. Mr. John Gornik, glavni tajnik SDZ, msgr. Vitus Hribar, ki je govoril v imenu fare Marije Vnebovzete, Mr. Mihael Lah, star borcev za jugoslovansko idejo, msgr. B. J. Ponikvar, ki je govoril v imenu fare sv. Vida, Mrs. Albi-

na Novak, urednica Zarje, glasila Slovenske ženske zveze, ki obljubila sodelovanje vsega slovenskega ženstva v Ameriki, Mr. Marian Urbančič, ki je v živi in krepki besedi orisal tužno stanje naših primorskih Slovencev, ter povedal o primorskih Slovincih, da so zaničevani in trpinčeni, a enega jim ne more vzeti nihče in to je ljubezen do domovine in rojstne zemlje.

Dalje je govoril v imenu newburških Slovencev Rev. Julij Slapsak, s čemer je bila govorniška lista izčrpana. Predsednik shoda je pozval navzoče, naj vstanejo, nakar je zaklical dr. Antonu Korošcu trikrat slavo, kar je tudi zbornica navdušeno ponovila.

Zatem je bila pa pokazana nadvse gniljiva in pomembna živa slika. Na katafalku je bila pogrnjena jugoslovanska zastava in zraven je ležala palmova vejica, pred njim je pa gorel večni ogenj. To je predstavljalo zadnje zemsko počivališče dr. Antona Korošca. Za katafalkom je stala mlada Slovenka, ki je predstavljala Jugoslavijo in ki je držala nad katafalkom lavorov venec. Na eni strani sta bila Slovenec in Slovenka v narodni noši, ki sta klonila glave nad prezgodnjim grobom dr. Korošca. Na drugi strani je pa klečala primorska Slovenka v narodni noši, ob njeni strani pa fantek in deklica, ki tudi žalujejo nad prerano umrlim voditeljem, ki se je vedno boril za pravice primorskega naroda. A nad vso skupino je vihrala mogočna ameriška zastava v znak, da ta velika demokratska dežela štiti vse zatirane in teptane.

V sliki so nastopili Mrs. Frances Kure, Mrs. Apolonija Kic, Mrs. Mayme Marin-Perše, Mr. Joe Grdina, Helen Asseg in Margie Laurich. Vse potrebno je pripravil za sliko g. Matt Grdina, ki je napravil res mojstrsko delo s pomočjo Mrs. Albine Novak. Vsem skupaj prav iskrena zahvala za lepo in pomembno predstavo.

Hvala gg. govornikom za navduševalne besede in hvala vsem, ki so se odzvali in prišli na shod kljub slabemu vremenu. Naj bi bil ta shod res začetek našega dela, kot je rekel Mr. Urbančič, da v strnjanih vrstah delamo neumorno in z vsemi sredstvi, ki so nam na razpolago, da bodo z našo pomočjo osvobodjeni še oni Slovenci, ki so danes še pod raznimi tujimi vladami in da bo končno svobodna Jugoslavija domovina vseh Slovencev.

Sprejeta spomenica bo odposlana na jugoslovansko vladu, na ameriško vladu, na angleško vladu in na vse oblasti, ki bi lahko pomagale ob dani priliki za doseg teh naših ciljev.

Vabilo na Silvestrovo

Gordon Grill, 928 E. 72. St., vabi prijatelje in znance, da pridejo na Silvestrov večer na fino kokošjo večerjo. Igrala bo tudi godba za ples.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, po leto \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmakalčin: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 305 Mon., Dec. 30, 1940

Nemčija se boji ameriške pomoči Angliji

Ena največjih prednosti, ki jih more imeti kaka velesila v vojni, je iniciativa. Iniciativa pomeni moč in voljo, da se mora sovražnik ravnati po tej iniciativi in paziti na vsako gibanje te armade. Oni, ki čaka, kje bo sovražnik udaril in kdaj bo udaril, je vedno na slabšem, ker ne ve, kje bi postal obrambo in kako močno obrambo.

To iniciativno poseduje Nemčija vse od pričetka te vojne. Iniciativo je pa izgubila Italija s svojim izjalovljenim pohodom na Grčijo. Vsled nezmožnosti italijanskih vojskovedov ali armade so iztrgali Angleži iniciativno v Sredozemlju iz rok osišču. Zdaj mora osišču paziti na Angleže v Sredozemlju in ugibati, kje in kdaj bo udarila Anglija. Tu bo morala Nemčija pokazati, v koliko bo dala pomoč svoji zaveznici Italiji in če bo tako pomoč dala, je pa vprašanje, če ne bo Anglija iztrgala tudi Nemčiji iniciativno iz rok, ki jo ima sicer Nemčija še vedno v boju z Anglijo.

Če bo Nemčija prišla na pomoč razkašljani Italiji v Sredozemlju, še ni gotovo, kje bo začela. Najbolj gotovo preko Španije. Dasi ni nemogoče, da bo sunila tudi kje drugje z namenom, da bo razdelila angleško obrambo. Toda naj se zgodi karkoli z Italijo, Nemčija ima trenutno še vedno dragoceno prednost iniciativno.

Ta iniciativa je tako velika, da se danes ves svet vprašuje: kje bo zdaj Nemčija udarila? Ali bo udarila z vso silo na Anglijo kljub italijanskim porazom? Ali bo udarila v Sredozemlje, da izmalči grške zmage?

Nemci so brez dvoma mojstri, da znajo držati svet v negotovosti. Ne samo, da znajo do zadnjega trenutka prikriti svoj prihodnji vojni pohod, ampak znajo ustvarjati presenečenja tudi na političnem in diplomatskem polju. Eno takih presenečenj je sedanja, takozvana "mirovna ofenziva."

Predno je Mussolini začel s svojo tako žalostno izpadlo ofenzivo v Grčijo in naglo pa učinkovito ofenzivo Angležev v Afriki, so v političnih krogih pričakovali, da bomo videli še pred koncem tega leta močno "mirovno ofenzivo" iz Berlina. Angliji bi se ponudilo jako širokogrudne pogoje, ki bi sicer zagotovili Hitlerjevo oblast v srednji Evropi, Franciji bi se dalo nazaj vse ozemlje, razen Alzacije in Lorraine in morda bi odšla nemška armada celo iz Skandinavije, Danske, Nizozemske in Belgije. V Afriki bi se zadovoljila Nemčija s svojimi bivšimi kolonijami in bi morda zahtevala za Italijo nekaj delnic v družbi Sueškega prekopa.

Namen takih ponudb je jasen kot na dlani. Te ponudbe bi bile stavljene v prvi vrsti za vado Zedinjenim državam. Če bi se moglo namreč ameriški narod prepričati, da ponuja Nemčija "pravičen" mir, bi Amerikanci popustili v svoji pomoči Angliji, ker bi rekli, da Nemčija pač dovolj popušča in Anglija bi bila primorana sprejeti nemške pogoje. Kakor hitro se namreč Amerika umakne od Anglije, se ta ne more več vzdržati.

Zadnji porazi italijanske armade so morda ta načrt onemogočili, toda še vedno so znamenja, da Nemčija tega "mirovnega načrta" ni še opustila.

Čeprav bi bili gori omenjeni "mirovni pogoji" na videz koristni in sprejemljivi, pa bi bili v celoti samo pesek v oči demokratskim državam. Namen Nemčije bi bil v glavnem ustaviti produkcijo ameriškega orožja, isto popolnoma ustaviti, ali pa vsaj zelo okrniti. Nemčiji gre zdaj na tem, da na vsak način ustavi produkcijo oboroževanja v Zed. državah, da bi tako Anglija ne mogla dobiti več vojnega materiala, zlasti ne ladij in letal, obenem bi pa tudi Zed. države ne nadaljevale z oboroževanjem za obrambo lastne dežele.

Nemčija ima zdaj na glavi samo eno skrb in ta je produkcija orožja in vojnega materiala v Zed. državah. Tega se je začela Nemčija zelo bati. To oboroževanje Amerike predstavlja ono svetovno silo, katere Nemčija ne more nikdar doseči s svojo bojno silo in s svojimi blitzkriegi. Tudi ne more Nemčija nikdar upati, da bi mogla doseči enako produkcijo orožja, kot ga bo izdelala Amerika, zlasti še, dokler bo v efektu angleška blokada.

Kakor hitro bi pa prišlo do kakega premirja v Evropi, je gotov fakt, da bi Zedinjene države takoj popustile z produkcijo orožja in municije. Ameriški narod bi takoj rekel: zdaj ni nobene vojne nevarnosti več, čemu bi še naprej noč in dan delali tanke, vlivali topove, gradili bojna letala in bojne ladje? Ameriški narod, ki tako rad verjame vsaki prijateljski besedi, bi nasedel tudi sladkim besedam iz Berlina, videl bi samo lep in trajen "mir" v Evropi. Ameriška industrija bi se zopet obrnila od bomb k branam in pluznim kolcam.

Medtem, ko bi Amerikanci spali spanje pravičnega in skušali pomagati deželam, ki so bile prizadete od vojne, bi pa Nemčija utrčila svoje stališče v srednji Evropi, noč in dan bi zopet nalivala olje in gazon in svoje, zdaj že skoro prazne tanke, njene tovarne bi noč in dan izdelovale letala in bombe, podmornice in ladje. Nemčija bi dobila čas, da bi si utrdila svojo ekonomsko oblast v Italiji, Španiji in na Balkanu, ker bi te dežele imele pred Nemčijo velik respekt radi te ogromne zmage nad Anglijo in Zed. državami, čeprav v prenešenem pomenu. V Afriki in Južni Ameriki bi se začela nemška trgovska in finančna ofenziva.

Vrhu vsega tega bi pa Nemčija še krila japonsko ofen-

BESEDA IZ NARODA

Silvestrov večer v SND na St. Clair Ave.

Kakor že navadno vsako leto, bo tudi letos direktorij skupno s Klubom društev SND priredil lep Silvestrov večer v torek 31. decembra. Ker je to poslovljni večer od starega leta, je želja direktorija in Kluba društev SND, da pridejo skupaj vsi naši rojaki in delničarji našega doma, da se skupno poslovimo od starega in skupno dočakamo novega leta.

V Avditoriju bo igral dobro znani Jankovičev orkester, ki bo seveda bolj ugajal našim mlajšim, da bodo pa tudi naši starejši imeli priliko do zabave, se bo letos odprlo tudi spodnje dvorano in igrala pa bo domača godba, da bo lahko vsak plesal kolikor se mu bo poljubilo.

Za zgornjo dvorano je določena vstopnina 35 centov za Silvestrov večer. Plesalo se bo daleč popolnoči.

Za spodnjo dvorano pa bo nekaj posebnega in sicer domov Gospodinjinski odtok in zastopnice Kluba društev SND bodo servirale okusno večerjo po zelo nizki ceni. To bo pravi družabni večer. Posebne stopnice še zato ni določene, temveč vsak, ki bo hotel jesti pri mizi, bo kupil vstopnico za 75 centov, ki velja za večerjo. Za vse one starejše ljudi, kateri se želijo zabavati spodaj med svojimi prijatelji, se jim bo dala posebna izkaznica, kateri se bo cena šele pozneje določila, ko boste že v dvorani in to le po njih lastni želji, ker upamo, da bo vsak, ki se bo udeležil tudi povsem zadovoljen.

Za ta Silvestrov večer vas prav vljudno vabim, pridite v SND, kjer boste imeli prav veseljo zabavo. Želim vam prav srečno novo leto 1941.

John Tavčar, tajnik SDZ.

Naši lovci in srnjaki

Newburgh. — V dnevniku Ameriška Domovina sem čitla kako tožijo naši lovci o hudi zimi, ki jih je bila zajela v pennsylvanskih hribih. Jaz kar rada verjamem, da je lov na srnjake res težaven, ko se je treba pehati po gozdu v debelem snegu in pa ko so srnjaki tako pazljivi in čuječi. Kako mora lovec biti previden in pazljiv, da o pravem času porabi priliko, ki se mu ponudi, da prevrne kakšnega rogača in s tem reši svojo lovsko čast.

Srnjaki so zelo previdni in jim tudi ne zamerim, če se jim posreči, da odneso zdrave pete rajši kot bi pa bili žrtev lovecev, ki bi potem s srnjakovo pečenko gostili svoje prijatelje. Nekam težko pa verjamem, da bi bilo res, kar je pisal neki lovec v Ameriški Domovini v koloni "Če verjamete al' pa ne," da je bila tako huda zima, da so srnjaki stali kar zmrznjeni in da se celo takrat ni prevrnili, če ga je lovec zadel. Če je bilo to res, potem ni bilo prav nič težko rešiti lovsko čast, ker drugače bi morali ne bili dobili toliko srnjakov.

Mogoče je pa, da so dotični lovci najbrže hoteli še drugim, ki so ostali doma, vzbuditi lovsko strast, da bi prišli za njimi na lov. Pa naj bo že tako ali tako, srnjake imajo in sedaj bi jim pa jaz nekaj svetovala, da če ho-

zivo na Daljnem Vzhodu. Tako bi bila Nemčija v enem ali dveh letih veliko močnejša kot danes in bi bila pripravljena zopet za pohod po vsem svetu, kar je tudi končno njen cilj. Ta "mir" bi bil torej le premirje, ki bi dal Hitlerju čas, da bi šel zopet po sapo.

To in nič drugega bi bilo v ozadju, če bi Nemčija ponudila zdaj mir. V dosede tega bi bila pripravljena tudi nekaj žrtvovati, ker ve, da bi kmalu zopet dobila vse nazaj. Zato pa, če se hoče svet rešiti nemške oblasti, mora biti Nemčija popolnoma strta, da ne bo prišla k sapi prihodnjih tisoč let. Drugače svet ne bo imel miru.

čjo srnjake odtajati do julija meseca, da bi jih znesli na kakšen prazen lot in naložili krog njih drv in kurili.

Naši lovci v Newburghu nameravajo prirediti srnjakovo večerjo ali bolje rečeno veliko pojedino 18. januarja, kjer bodo servirali v najboljši omaki srnjakovo pečenko. Povabljeni bodo vsi lovci in njih prijatelji, zato vam pa svetujem, da kadar bodo prišli do vas z vstopnicami, da sežete po njih. Vzemite jih moški zase in svoje soproje, za sinu in hčere. Postrežba bo prvovrstna. Da bomo pa prav gotovo vedeli, če sta naša lovec Mr. Krečič in Mr. Sirk res sama ustrelila ta dva srnjaka, bo prišlo par lovev od tam, kjer sta bila ta dva rogača doma in ti lovci nam bodo izpričali, če sta naša dva imenovana lovec res tako dobra strelca, da sta sama ustrelila te srnjake ali sta jih dobila zmrzle v snegu.

Tako bomo izvedeli koliko je resnice na tem. Saj vemo, da lovci ne lažejo, ampak vseeno je boljše, da nam kdo drugi še potrdi. Še veliko bi rada napisala, a nimam časa ker je preveč dela s pripravami za praznike.

Končno pa čestitam našima lovecema Mr. Sirku in Mr. Krečiču, ki sta tako dobra strelca, da sta upihnila življenja kar dvema rogačema. Čestitam pa tudi Rainbow Hunting klubu, ki ima take fajn fante v svoji sredi, da jih kar brez skrbi pošljete po srnjake v Pennsylvanijo. Želim vam, da bi imeli prav polno dvorano 18. januarja v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti ob sedmih zvečer. Da boste prav vsi zadovoljni, ki se boste odzvali vabilu naših lovecev, to vemo že iz preteklosti. Pozdravljam vse lovece širom Amerike in vam želim, da bi imeli še veliko zabave na lovih, želim vam tudi zdravo in prav zadovoljno novo leto,

Apolonija Kic.

Hvala za povabilo

"Skapinov ta starši," tako se je podpisal v "E", ko me je povabil na zabavo Soc. kluba. V tem me ne zanima nič drugega nego to, da zopet lahko dokazem, da se v "E" v slednji številki piše zaničljivo in žaljivo napram katoličanom, cerkvi in pa pezu. To delajo namenoma in radovoljno, to je njim v zabavo. Pa malo počakajmo in brali bomo v "E", da niso še nikoli ničesar žaljivega pisali napram katoličanom!

Nikoli bi se ne obregnil ob nje, če bi "E" prodajali in zanjo denar dajali samo kakšni taki "Skapinovci." Naj bi počenjali kar bi hoteli, svobodno jim! Dokler pa pošiljajo "E" in zanjo pobirajo denar tudi od katoličanov, smo mi dolžni, da protestiramo! Smo in bomo!

Za kar se oglašam je glede doslednosti: Ako je dnevnik "E" res "nevtralen" naj se tako ravna, kakor se ravna drugi ameriški dnevnik. Ako mu je za to, da se napada katoličane in žali, naj to barvo javno in jasno pokaže! Zakaj slepomiš in se skrivati na eni strani, na drugi pa go-
do opadnikom na godalo brezvestva. Eno ali drugo. Ne zahtevam, da naj piše za vero in cerkev, lahko pa zahtevam, da naj ne piše takih norčevanj o papežu. Čemu vlačiti ime papeža v

kolone "E" in mu očitati božični ples. Na prvi strani pa potuhnjeno pisati o miru in o božiču. Tako pisanje smatram za naravnost hinavsko. Ameriški časopisi so lepo pisali o praznovanju in sporočali o cerkvenih programih, kaj takega se ne bere v "E"; pa vendar čitajo in podpirajo "E" v veliki večini katoličani.

Kje je oslednost, kje je soglasje? Potem se pa jezite, če se kateri izmed katoličanov oglasi. Grdinov Tone.

Pridite vasovat

Že zopet smo na pragu novega leta in še malo pa se bomo poslovili od starega, katero je bilo polno presenečenj in iznenadenj. Marsikdo je lansko leto med nami praznoval vesel dogodek v polnem zdravju in veselju, je sedaj med pokojniki. Nikdo se ne more ustavljati nadnaravnih zapovedi. Če človek ni v svojem življenju vesel in zdrav ni vredno, da živi. Kako živeti, si vsak izbira sam. Veselje naj se vedno žalosti umakne.

Da se primerno poslovimo od tekočega leta, zaprimo knjigo življenja v kateri so zabeležene vse naše skrbi in trpljenje je najbolj primeren zadnji dan v letu — Silvestrov večer.

Že več zaporednih let prireja Slovenski dom na Holmes Ave. skupno z odseki in delničskimi društvi Silvestrovo, kjer se s prijatelji razveselimo in voščimo srečo za prihodnje leto. Vsako leto je na Silvestrov večer na tej prireditvi mnogo lepe zabave, dobro razpoloženje in res lepo ob slovesu starega in vstopu novega leta. Fin orkester, fina postrežba in neprisliljena domačnost je pogoj te prireditve.

Če hočete res imeti nekaj prijetnega, nekaj domačega in veslega pridite na Silvestrov večer k nam vasovat.

Frank Znidaršič, direktor.

Samo, da bi bežali . . .

En teden potem, ko so Nemci zasedli Pariz, so se začeli begunci vračati. Njihovi obrazi so bili zagoreli, od prestalega trpljenja izmučeni. Ženske so bile razmršene. Otroci razdrapani. Iz oči vseh pa je sijalo spoznanje, da so videli veliko, preveč strašnih stvari. Seboj so nosili le borne punkeljčke in zavojčke. Odejo so nosili kar čez rame obešeno, na nogah raztrgane čevlje, ali pa kar bosi. Matere so pritiskale k sebi otročičke, mnogi od katerih so se rodili, kot je bilo videti, začasa divjega bega v neznanu bodočnost. Bolj odrasla deca se je z rokami privijala svojih staršem, iz strahu očividno, da jih še enkrat ne izgubi, kot se je na begu morda pogostokrat pripetilo. Strašen je bil pogled na te prve trume beguncev, ki so prihajali nazaj.

Kje so ostali lepi avtomobili polni pohištva, obleke, posode in dragocenosti, s katerimi so pred tedni drveli iz Pariza. Kje so ostali skromni vozovi ali otroški vozički, s katerimi se revni odvažali svoje bogastvo? Kje dvo-kolnice, na katerih so begunci potiskali svoje premoženje, med katerim so se nahajale celo ptičje kletke? Vse to se je razpršilo po cestah Francije, koder se je pomikala grozna reka beguncev. Izginilo je v nočeh brez spanja.

Razgovarjal sem se z nekaterimi begunci. Prvi, ki so se vrnili, so bili tisti, ki so bežali iz Pariza samo nekaj dni pred prihodom Nemcev. Bežali . . .? Pet milijonov beguncev se je valilo po cestah, ki peljejo proti vzhodu in jugu. Vsi begunci iz Belgije, vsi begunci iz severne Francije, vsi begunci iz Pariza. Želeli so hitro priti naprej. Toda naglica je bila za tolike neorganizirane, samim sebi prepustne množice pogubna. Ceste so se zamašile in reka se je le počasi

valila dalje. En avtomobilist pripoveduje, da je na poti v Orleans en dan v avtomobilu prišel komaj 8 km daleč. Avtomobilisti so začeli puščati vozove na cestah, pobrali iz njih najnujnejše in šli peš daleč. Samo da bi bežali, bežali . . . Ščasoma je tudi prtljaga postala pretežka in še to so začeli puščati za seboj. Cele gomile zavojev in najrazličnejših oblikah so se začele koleni, odprti kovčeki, leseni zaboji. Kakor da bi bilo postalo naenkrat živo, je iz njih začelo lesti po polju vsemogoče: obleka, posoda, cunje. Dež je vse razkrojil, sonce razparilo, betonski koraki stotisočih so polagoma vse poteptali v staršno gmoto.

Toda te množice morajo živeti. Morajo jesti. Ni čudno, če so začele vpadati v zapuščene hiše in ropati po trgovinah, ki so jih lastniki v strahu zapustili in zbežali. Drugi so se razpršili po podeželju, da poiščejo kakšne gostoljubne kmetije za griljaj kruha in za skodelico mleka: Tukaj pa se pričinja žalostno poglavje. Eno najbolj žalostnih v sedanjosti vojni. Najrajši bi o tem molčal, toda pripovedovanja beguncev, ki se vračajo, so preporna teh podrobnosti.

Zgodilo se je namreč, da so v Baucé ponekod od beguncev zahtevali po 2 franka (2 din) za steklenico čiste vode. V okolici Orleansa so zahtevali 10 frankov za eno samo jajce. Neki bogatejši trgovec iz Pariza si je med potjo neke privoščil eno jajce, majhen kosček mesa in en kruh. Za to je plačal 75 frankov. Neka švicarka ki je pribežala iz Havrea, pripoveduje, da so v Normandiji plačevali za liter čiste vode do 5 frankov, za čašo vode pa dva in pol franka. Vsak bi moral imeti seboj najmanj 200,000 frankov, če bi v teh razmerah hotel obviseti vsaj en mesec, mi je pripovedoval begunec iz pariškega predmestja.

Zgodilo se je, tako gre povest dalje, da so se člani iste družine porazgubili in se niso več našli. Otroci so ostali sami. Njihovi starši so begali Bog ve kje in jih iskali — ali pa tudi ne.

Bežanje je postalo neznosna muka tudi zaradi tega, ker so se po cestah v obeh smereh pomikali vojaški transporti. Strašno je bilo, ko je začela armada bežati. Vojaške kolone so enostavno pomedle s cest vse civilno begunstvo in se je vsak spravil s poti, kakor je pač mogel. Od časa do časa pa v rednih presledkih so prihrumeli nad njihove glave nemški bombniki, katerih delovanje se begunci dobro poznali iz preizkušnje, ki so jih preživeli v Belgiji in v severni Franciji.

Ko so v svojem naglem napredovanju nemške čete dosegle begunske kolone, se je za begunce začelo novo poglavje trpljenja. Nastal je nepopisen nered. Mnogo starčkov in otrok je v tej zmedbi izgubilo življenje. Zgodilo se je primeri, da so ženske prišle ob razum v tem nepopisnem trenju beguncev in bežečega vojaštva ter sredi hrušča bojnega orožja.

Zatem je prišlo premirje. Begunske reke so se ustavile ter se počasi obračajo nazaj proti kraju, iz katerih so stekle. Reveži, ki jih srečujem, pripovedujejo, da se radi vračajo, da so na svoje veliko presenečenje našli, da je bil njihov strah ne-utemeljen in da se nemške čete, sledeč najstrožjim uredbam nemškega poveljstva, obnašajo povsem korektno napram domačinom. Neki kmet iz Saint-Remy-Les-Chevreuse, ki je zapustil za seboj kmetijo, kjer je redil živine v vrednosti za 200,000 fr. in ki je mislil, da je vse izgubljenost, mi je pripovedoval, da je našel kmetijo v redu in niti ena žival ni bila izgubljena.

Med begunci je tudi dosti takšnih, ki so slekli vojaško uniformo in se vračajo v civil. Ti pri-

povedujejo neverjetne stvari o organizaciji obrambe in o neredu, ki je zavladal po prvih nemških zmagah v Belgiji.

IZ DOMOVINE

—V bolnišnico se je zatekel po pomoč 62 letni občinski re-vež Janez Javornik, ki si je dal-
jal opravka pri nekem konju pri-
izanskem konjedereu. Konj ga
je pri tem pošteno brcnil v ste-
gno in v rebra. Pri teh udarcih
se je mož precej poškodoval in
so njegove poškodbe resnega
značaja.

Če verjamete al' pa ne

"Zopet pritisnem, zopet nič drugega kot: plink! Teda sem začel v mislih govoriti razne priprave besede in začel repetirati druge naboje v cev. Plink, plink, plink, plink! so rekli vsi štirje.

"O, Marička ti meni pomagaj! Tamle je pet srn, ki me čakajo, puška pa ne užiga! Kaj naj napravim? V žepu nobenega naboja več. Ali naj obrnem karabin-ko in se zapodim na srne s kopo-
tom? Bože moj, pomagaj mi v tej stiski!

"Tako tam pod smreko skačem in plesem, ne vedoč, kaj bi napravil in gledam srne, kaj bodo napravile. Tem je bilo pa menda tudi moje zabave dovolj, ker ena izmed njih, prav tista, ki sem si jo bil izbral za pečenko in ki je bila očividno za gospodinjico pri hiši, zaprha, zacepeta po snegu, potem se pa zapodi. Pa kam, mislita, se je zapodila?"

"Kam se bo zapodila," reče Jim, ki je moder človek, "naravnost proti Pittsburgu, da pride čim prej s tega nevarnega kraja."

"Vidiš, ki nič ne veš," ves navdušen pripoveduje dalje Ferdo. "Zapodila se je naravnost proti meni. V tistem trenutku nisem mislil, da gre zares in sem kar zija v ta ekspres, ki je divjal proti meni. Toda, ko sem pa videl, da bo tukajle nekaj narobe, če bom kar čakal, naglo skočim za smreko. Seveda, to se je vršilo vse hitreje, kot pa vama zdajle pripovedujem. Zato pa tudi nisem imel toliko časa, da bi se bil ves skrtil za deblo in srna me je sunila v hrbet, da sem se kar zavrtel okrog svoje osi.

"Za materjo so se zaprščile še druge štiri in tako je šlo mimo mene, kot Elija. Jaz sem se pa dobro držal za deblo in ga tudi nisem izpustil, dokler ni bil ves gemštar mimo mene. Šele potem, ko ni bilo sovražnika nikjer, sem se oddahnil in potem tudi začel na ves glas pošiljati iskrene božične pozdrave tebi, Jack, ki si mi posodil tako puško in dal zraven še take naboje.

"Ker sem strašno nagle jeze, sem zgrabil karabinko za cev in nameril z njo ob smreko, pa sem se k sreči spomnil, da ni moja. Če bi bila moja, bi zdajle počivala tam med skalami, na tisoč kosov razbita. Ko sem ti dopovedal vse, kar sem mislil o tebi, sem se napotil nazaj v kemp in tam čakal ves dan na naše fante, da so se vrnili z lova s plenom. Napil bi se bil od jeze, pa mi je k sreči pijača prepovedana, zato sem samo vzdihoval, robantil in se gvišal. Zvečer sem šel pa v mesto k Maroldu, da mi je posodil svojo puško.

"In samo to rečem in pravim, če bi vedel prav za gotovo, da si mi to nalašč napravil, bi se drugače pogledala."

"Nikar tako ne govori," ga to-lazim. "Ne morem razumeti, kaj bi bilo narobe s puško; Morda jo je imel v popravilu naš Jim-my, ki se zelo dobro razume na take stvari."

"Ampak eno sem pa sklenil in s prisego potrdil," je zaključil. "Nikdar več ne bom šel na lov z izposojeno puško. Zdej pa, kar je, je, Jim kar talaj!"

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

Pač skoraj četrte ure sem potreboval, da sem se priril do jelše. Iztegnil sem roke, se prijel za korenine in se počasi potegnil kvišku.

Zagledal sem ju, ob drevesu sta sedela, s hrptom obrnjena proti meni. Po trati sta gledala, komaj dva metra sta bila oddaljena.

Pa ni Melton prišel na sestanek, ampak stari Weller, oče ti stega, ki sva ga videla v taboru. Poslušal sem.

"— in ni sprejel?" je vprašal mladi Weller.

"Še v glavo mu ni padlo!"

"Nisi dovolj ponudil!"

"Ničesar nisem ponudil."

"Kako to? Če misliš haciendo kupiti, moraš vendar nekaj ponuditi!"

"Nisem mu nič ponudil, ker je že kar na prvo vprašanje dejal, da hacienda ni naprodaj. Smejal se mi je!"

"Bo že drugače govoril, ko mu jo bodo Yume razdajali!"

"Kajpada! In če bi bila hacienda tudi naprodaj, bi bila moja ponudba tako nizka, da bi se vobče ne bil pogajal z menoj. Čemu mu naj nudim danes tri četrte vrednosti, če lahko dobim pozneje vse posestvo za četrtno —!"

"Tako poceni menda ne bo."

"O pač! Po napadu bo hacienda tako uničena, da bo treba za obnovitev velike glavnice. Toliko denarja pa haciendero nima. Če noče priti na beraško palico, mora prodati, ti pravim!"

"Kaj pa, če dobi denar na posodo?"

"Nikar tega ne misli! Poznam Mehikance! Takle mehiki plemenitaš je vse premalo podjeten, da bi vtaknil svoj lebi denar v dvomljivo podjetje."

"No, in mi —?"

"Mi smo drugačnega kova. In razen tega moramo."

"Torej res misliš, da bomo morali oditi iz Zedinjenih držav?"

"Vse kaže, da bomo morali. Utah je za nas izgubljen in na lepo mesto ob Slanem jezeru bodo onečastili ljudje, ki ni so sveti. Saj veš, mnogoženstvo nasprotuje tako zvani krščanski morali in postavam Zedinjenih držav, ki so, kakor pravijo, sila moralne. Mi pa nismo pustili mnogoženstva in zato bomo morali iti."

In tisti naš izhod bo prizor, bo dogodek, kakršnega še zgodovina ni videla! Kaj je izhod izraelcev iz Egipta v primeru z velikansko selitvijo narodov, ki jo bo gledal svet, ko bodo svetilki poslednjih dni zapuščali Zedinjene države z ženami in otroki, z vsem imetjem in premoženjem!"

"In sem misliš, da bi šli?"

"Le poslušaj! Popraševali smo se, kam bi šli. Eni so pravili, da bi šli na sever, v Kanado. Pa v Kanado ne moremo. Angleška je in pobožna, pa vendar tako grdo grešna Velika Britanija tudi ne trpi mnogoženstva. Drugi so pravili, da bi šli čez morje, na vzhod ali na zapad. Ni mogoče."

Torej na jug! In na jugu Zedinjenih držav leži Mehika s svojimi obsežnimi deželami, ki čakajo obdelovanja in pridnih rok. Mehika s svojimi velikimi, proti jugu stremječimi množnostmi razširjanja. In v Mehiko pojdemo!"

"Ali nam Mehika ne bo zahtevala mnogoženstva?"

"Mehiške postave mnogoženstva vobče ne omenjajo. Ni preobedano, torej je dovoljeno. Ko bo vlada Mehike v krepkih, močnih rokah, se bo dežela močno razvila, razširila na jug in postala velika sredozemna država, ki si ne bo dala ničesar zapovedovati od Zedinjenih držav."

In zato pojdemo v Mehiko! Tu bodo prebivali naši potomci, ki se bodo množili, da jih bo ko peska na morju. In ker pojdemo v Mehiko, si moramo o pravem času zagotoviti prostor in najprvo poizvedeti, kake razmere nas čakajo.

In v take namene potrebujemo haciendo. Na potu nam leži bogata je, nepregledne množnosti nudi, obilo bi se obrestovalo glavica, pa če bi plačali tudi vso njeno vrednost."

"In ker je haciendero Timoteo Pruchillo noče prodati —"

"— ga bomo prisilili, uničili mu jo bomo. Tak je naš prvi korak čez meje Zedinjenih držav. Ako nam uspe, in uspelo nam bo, pride kmalu še več bratov za nami."

Strmel sem —. Pravo kulturno in politično predavanje je bilo, kar je pravil oče sinu.

Da mislijo mormoni na "izhod" iz Zedinjenih držav, kakor je s ponosom pravil stari Weller, o tem sem že čul. Nisem pa še nameravajo naseliti v Mehiko.

Wellerja sta bila odposlanca. In ker Timoteo Pruchillo haciende ni hotel prodati, sta ga mislila prisiliti —. S čim —?

Indijanci, Yume, bi ga naj prisilili —. Haciendo bi naj uničili, razvrednotili, haciendero bi naj prišel na beraško palico. In tedaj bi že prodal za četrtnsko ceno —.

Tak bi naj bil prvi korak "svetnikov poslednjih dni," kakor se mormoni sami imenujejo, na ozemlje Mehike —.

Pa s čim bi naj razvrednotili haciendo —? Z napadom —? S požiganjem in pustošenjem? Najbrž.

Nisem utegnil dalje prestiti svojih misli. Stari Weller je nadaljeval:

"Začeli smo. In bomo tudi nadaljevali. Vse je dobro zasnovano in vse bi se gladko odvijalo, če —"

Umolknil je.

"Kaj misliš?"

"Saj veš!"

"Hm —! Misliš tistega Old Shatterhanda?"

"Koga pa! Brez skrbi bi bili, da ni prišel vmes tisti prokleti Nemec. Človek bi ne mislil, da je mogoče, pa ta sam in edini človek nam lahko uniči vse naše lepo zasnovane in napeljane načrte. Kdo bi bil pričakoval, da bo ta preklicani Old Shatterhand —"

"Pa je res on —?" mu je segel sin v besedo. "Treba bi bilo šele dokazati. Morebiti pa se le motimo vsi skupaj!"

"Prav nič se žal ne motimo! In dokazano je že tudi. Sam je priznal, da je Old Shatterhand."

Izenaden je hlastnil mladi Weller:

"Kje —? Kedar —?"

"Misli si, spopadla sta se z Meltonom!"

"Vsi vrage —! Spopadla?"

"Da! Old Shatterhand ga je napadel."

"Kaka neprevidnost! Zakaj se mu Melton ni izognil —! Saj vendar ve, da temu človeku nikakor ni kos!"

"Ni bil nepreviden. Niti sam bi ne bil ravnal drugače. Moral je tvegati."

"Priporočam vendar, kako je bilo!"

"Kakor veš, sta se srečala v Guaymasu. Melton ga je spoznal, čeprav si je nadel vlogo neumnega, revnega pisarja. Kako in zakaj je potoval z izseljenci v Lobos in še dalje, to sam veš. Spotoma je zasumil, da nekaj ni v redu, pa nam je zaigral komedijo s podivjanim konjem, kakor jo more zaigrati le tak westman. Ušel je v Ures, kdo ve čemu. Morebiti je šel k oblastim."

(Dalje prihodnjič.)

1940	DEC.	1940
Su	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

31.—Slov. dom na Holmes Ave., priredi skupno z delniški-mi društvi plesno zabavo.

31.—Društvo sv. Štefana št. 224 KSKJ priredi Silvestrov večer v dvorani sv. Nikolaja na Superior Ave. in 36. cesti.

31.—Praznovanje novega leta v SND, Maple Heights.

31.—Gospodinski klub na Jutrovem ter direktorij SDD priredita ples in zabavo v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

31.—Slovenski društveni dom na Recher Ave., Euclid, O., priredi plesno zabavo in obhajanje Silvestrovega večera.

31.—Dom zapadnih Slovencev na Denison Ave. obhaja Silvestrov večer.

— 1941 —
JANUARIJ

4.—Sportman's Dance v Twilight Ballroom, 6025 St. Clair Ave.

4.—Frances Rupert Cadets št. 14 SZZ prirede plesno veselico v Slovenskem domu na Recher Ave.

5. in 12.—Svetovidski oder ima predstave v novi šoli sv. Vida.

11.—Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 SDZ priredi "Winter Frolic and Dance" na 6818 Denison Ave. v Domu zapadnih Slovencev.

11.—Društvo Danica št. 11 SDZ priredi plesno veselico v SND na St. Clair Ave.

11.—Društvo Zumberak HBZ ples v Twilight dvorani.

12.—Skupna prireditev vseh

podružnic Slov. moške zveze v SND na St. Clair Ave.

18.—Jolly Jester's Club, ples v Twilight dvorani.

18.—St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ plesna veselica v SND.

25.—Amigos Club, ples v Twilight dvorani.

25.—Pevski zbor Adria ples v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

26.—St. Vitus Holy Name Juniors, Minstrel Show v šolski dvorani.

26.—St. Christine's Cadets prireditev v šolski dvorani sv. Kristine.

FEBRUAR

1.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ plesna veselica v SND.

2.—Godba fare sv. Vida priredi sezonski koncert v Twilight Ballroom.

9.—Slovenska narodna čitalnica prireditev v SND.

4. in 5.—St. Vitus Holy Name Juniors, Minstrel Show v šolski dvorani.

8.—Noble Cadets št. 49 SZZ prirede plesno veselico v Willow Tavern, St. Clair Ave. in E. 222 St.

15.—Sunny Ray orkester plesna veselica v SND ob priliki 5. obletnice obnove.

15.—Golden Blue-ettes prirede ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

15.—Društvo Soča št. 26 S. D. Z. priredi plesno veselico v Domu zapad. Slovencev, 6818 Denison Ave.

22.—Ženski klub Slovenskega doma na Holmes Ave. priredi maškaradno veselico v zgornji dvorani.

22.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v SND.

MARCH

2.—Slovenski basist John Lube priredi koncert v SND na St. Clair Ave.

APRIL

26.—Jolly Fishermen's Club, ples v Twilight dvorani.

Francoski general apelira na domovino, da začne zopet vojno z Nemci

London, 29. dec.—Iz Francije se došla poročila, da francoska vlada resno premišlja, če ne bi zopet obnovila vojne z Nemčijo. Takoj zatem je govoril francoskemu narodu po radiu general de Gaulle, ki se nahaja v Londonu kot načelnik "svobodne Francije" ter apeliral nanj, naj se dvigne z orožjem proti nemškim vsiljivcem.

Londonsko časopisje celo poroča, da je francoska vlada pretrgala vsa pogajanja z Nemčijo in da grozi nevarna diplomatska kriza.

De Gaulle je apeliral na vse francoske voditelje, naj bodo njih napake karkoli že v preteklosti, da naj začno zopet vojno s Hitlerjem. V političnih

krogih se smatra, da je bil apel generala namenjen direktno načelniku francoske vlade, maršalu Petainu, ki baje že okleva, če ne bi preklical premirje z Nemčijo in začel zopet vojno.

Angleži so zmetali vsako minuto 100 bomb na nemške postojanke

London, 29. dec.—Z očitnim namenom, da strejo pravne Nemcev za invazijo Anglije, je poletelo veliko krdelo angleških bombnikov na francoska pristanišča in nemške baze ob Rakovskem prelivu. Tam so bombardirali nemške postojanke, kot trdijo, tako na gosto, da je padlo do 100 bomb vsako minuto. Kot trdijo poročila, je bil ta napad enak najsilnejšim napadom, ki so jih Nemci še kdaj izvedli nad angleškimi mesti.

Vse obrežje, od Calaisa do Boulogne je bilo en sam ogromen požar. Zlasti so na gosto padale bombe v Boulogne, kjer je nemško pristanišče za podmornice in kjer imajo Nemci pripravljene plitve čolne za prevoz vojaštva v Anglijo.

Grki potopili Italijanom tri transportne ladje

Atene, 29. dec.—Grško vrhovno poveljstvo poroča o drznem činu neke grške podmornice, ki se je zmuznila mimo italijanskih križark, ki so spremljale transport vojakov v Albanijo in ki je potopila tri transportne ladje z vsem vojaštvom. Ti italijanski transporti so vozili vojaštvo iz Brindisi, Italija v Valono, Albanija.

Po tem napadu so italijanske križarke zasledovale grško podmornico več ur in metale bombe v morje, da bi podmornico uničile. Toda podmornica je srečno dospela v domače pristanišče.

Ta grška podmornica, ki nosi ime Papanicolis, se je približala italijanskemu transportu v pravo bližino, nato je pa izstrelila vse svoje torpede hkrati.

S fronte se pa poroča, da se vrše vroči boji zdaj za posest mesta Tepelini in da so se fašisti že umaknili z vseh višin okrog mesta. Grki morajo z postojank preganati Italijane z bajonetnimi naskoki. Radi hude zime in debelega snega more grška armada le počasi prodirati.

Uniontown, Pa. — Pred kratkim je tu umrl John Rukše, star 57 let in rojen v Brusnicah pri Novem mestu.

MALI OGLASI

KAM PA JUTRI?

Prijazno ste vabljeni, da se jutri večer zglasite pri

RUDY'S CAFE

6301 Glass Ave.

Priredili bomo lep Silvestrov večer. Servirali bomo okusno kokošjo večerjo za malo ceno 50 centov.

Na razpolago bo fino 6% pivo in razna vina. Igrala bo izvrstna godba, da se boste lahko prav veselo zavrteli.

Vse prijatelje in znance prijazno vabiva, da pride-te in se razveselite v veseli družbi, kjer boste počakali prihod novega leta.

Rudolf in Mary Otoničar, lastnika.

NEW YEARS SPECIALS

Butter, lb. 36c
Eggs, doz. 25c
Chestnuts, 2 lbs. 25c
Mixed Nuts, lb. 17½c
Bananas, lb. 5c
Happy New Year To All

Our Customers
SPECH FOOD STORE
1100 E. 63rd St.

Odda se stanovanje
obstoječe iz 4 sob; vse ugodnosti. Nahaja se na 736 E. 93. St., vpraša se pa na 7215 Myron Ave. (1)

PRIDITE V WEST PARK!

Na Silvestrov večer bo pri nas jako prijetno. Igrala bo izvrstna godba za ples, dobili boste fin prigrizek in dobro pijačo. V prijetni družbi boste počakali prihod novega leta.

Že sedaj vas pa tudi vabimo na srnjakovo pečenko v soboto 11. januarja. Tako fine pečenke še niste jedli.

Želeč vsem skupaj srečno in zdravo novo leto, vas vse skupaj prav prijazno vabimo na poset naših prostorov.

KLAUS CAFE

4645 W. 130. St.

Lepa prilika!

Priliko imate kupiti prav poceni tri popolnoma nove kose pohištva za spalnico. Še nobenkrat rabljeno in se proda res zelo poceni. Vprašajte na 9500 Yale Ave. ali pa na 1046 E. 69. St. (1)

Piščanci! Piščanci!

Vabimo vas na zadnjo večerjo tega leta, na mlade piščance in klobase. Sviral bo Frank Heglerjev orkester. Imeli boste dosti zabave in lepega petja. Dali bomo tudi lepo darilo. Torej ne pozabite priti jutri večer k nam.

Voščimo vsem našim znancem in prijateljem veselo novo leto ter vam kličemo na veselo svidenje.

Victor in Josephine Kosic
1245 E. 55. St.

Delo dobi

Dekle ali žena, ki bi pomagala v gostilni. Vprašajte v Pete's Cafe, 5401 St. Clair Ave. (306)

Kdor želi

Lepe grahaste kokoši in piščance od 4 do 6 funtov težke, po 25c funt, male domače suhe šunke po 18c funt, izvrstne domače suhe klobase po 30c funt, domače sveže klobase 25c funt, jetrne in krvave klobase po 6c vsaka, domače kislo zelje po 6c funt, lepa zaloga mlade prasetine. Se vljudno priporočam vsem gospodinjam.

Anton Ogrinc

6414 St. Clair Ave.

(Dec. 27, 30)

VSE KARKOLI

se potrebuje od zobozdravnika, bodisi izvlečenje zob, puljenje zob in enako lahko dobite v vašem polno zadovoljstvo pri dr. Zupniku, ne da bi zgubili pri tem dosti časa. Vse delo je naravno, kadar vam čas dopušča.

Uradni naslov:

6131 St. Clair Ave.

vhod na 62. cesti, Knausovo poslopje. (Dec. 27, 30)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th

ENDICOTT 4212

Pripeljemo na dom.

Consular Officials Plan for Exposition

Consular representatives of Greater Cleveland met with Mayor Harold H. Burton at City Hall to discuss their cooperation in the Cleveland International Exposition. Members of the exposition's executive committee reported on the progress of activities bringing display material from 22 nations of the world to Cleveland Public Auditorium Jan-

uary 4 through 19, and each nation represented pledged full cooperation.

Pictured here, seated are, left to right: N. A. Christensen, Denmark; Mayor Harold H. Burton; N. R. Collander, Finland; Dorothy Whitney, director of stage programs; Hugh Hood, assistant director of exhibits.

Standing left to right are: Herbert Buckman, Manager of Public

Auditorium; James C. Mylonas, Greece; Postmaster M. J. O'Donnell; Dr. J. Gardavsky, Czechoslovakia; A. Y. Meriam, France; Charles H. Kellstadt, General Chairman of the Cleveland International Exposition; Magyes Schwartz, Hungary; Deneš Gara, Director of Ticket Sales; William Ganson Rose, Executive Chairman; E. J. Bisiker, Great Britain; and Serge Krizman, Yugoslavian artist.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Toda kdo ve kaj ukaželjni niso bili, in vsi so bili neposlušni in divji, razen Gauteja, tako da je ta še nadalje ostal materin pestovanček, kot ga je imenoval Erlend.

Erlend se je bil za Vse svete židane volje vrnil z Danskega. Njegova sorodnica gospa Ingebjorg in vojvoda sta ga bila sprejela z vsemi častmi; pristočno sta se mu bila zahvalila za podarjeno krzno in srebrnino, udeležil se je bil turnirja in je lovil jelene in srne, in ob slovesu mu je bil gospod Knut podaril španskega žrebca, črnega kot ogle, visokorodna gospa pa poslala Kristini ljubezne pozdrave in dva srebrna siva hrta. Kristini sta se zdela ta dva tujezemski psa zahrbtna in nezvesta, in se je bala, da ne bi storila njenim otrokom kaj zalega. Po srenjah pa so ljudje dosti govorili o kastilijanskem žrebcu: da je Erlenda lepo videti na tem visokonogem vitkem konju, ampak taka žival ni za to deželo in sam Bog ve, kako se bo žrebec obnesel gori na gorah. Medtem pa je Erlend povsod, kamor ga je pripeljala njegova služba, pokupil najlepše črne kobile in je tako vselej imel hlev, ki ga je bilo veselo pogledati. Tudi je bil Erlend prišel dajati svojim kolenom gosposka in tujezemska imena: Belkolor, Bajard in podobna; ta žrebec pa je tako lep, je dejal, da ne potrebuje takega okraska — rekli so mu kar "Čad."

Erlenda je zelo jezilo, da žena ne mara nikamor z njim. Bolna ni bila videti — to pot ni padala v omedlevo niti ni bruhala, še na obrazu se ji ni nič poznalo — bleda in utrujena pa je bila pač le zato, ker je venomer posedala doma, si belila z bog ve čim glavo in tuhtala o njegovih nerodnostih. Bilo je okrog hočiča — ko sta se srdito sprla. In Erlend potem ni več šel k njej in je ni prosil odpustitve za svoje ostre besede, kot je bil doslej še zmerom storil. Doslej je venomer živel v dobri veri, da je on kriv, če med njima ni bilo složnosti. Kristina je dobra, ima vselej prav, in če se on ne počuti doma dobro ter se dolgočas, je tega kriva njegova narava, ki je že taka, da ga vse, kar je dobro in pravo, začne utrujati, ako je tega le preveč. Toda poleti je bil večkrat opazil, kako tast pritrjuje njemu, češ, da manjka Kristini gospodinjstva pohlevnosti in spravljalivosti. Tedaj mu je šnila v glavo misel, da je

malenkostno zamerljiva in da mu le s težavo odpušča malenkostne pregreške, ki jih ni storil iz hudega namena. Vselej jo je bil prosil odpustitve, če je bil le poprej utegnil malce premisliti — in ona je bila vselej odgovorila, da mu odpušča, kesneje pa je videl, da je sicer odpuščeno, toda ne pozabljeno.

Zato je bil mnogo z doma in je tudi pogosto jemal s seboj hčerko Margreto. Vzgoja tega otroka je bila že od nekdaj vir razprtij med njima. Sicer Kristina nikdar ni govorila o tem, toda Erlend je zelo dobro vedel, kakšno je njeno — in drugih ljudi — mnenje. Z Margreto je v vsakem oziru ravnal kot z zakonskim otrokom, in ljudje so jo, kadar je spremljala očeta in mačeho, kot tako sprejemali. Pri Ramborgini poroki je bila za družico ter je nosila zlati venec na svojih nepokritih lasih. Marsikateri ženi to ni bilo pogodu, toda Lavrans jih je bil pogovoril in tudi Simon je bil dejal, naj nihče ne omeni tega pred Erlendom ali spregovori o tem z dekletom; saj ta lepi otrok vendar ni sam kriv, da je prišel na svet v tako nesrečnih okoliščinah. Kristina je opazila, da se bavi Erlend z načrtom, kako bi omožil Margreto s kakšnim močnem iz dobre rodovine, in da je prepričan o tem, da se mu bo radi njegove sedanje visoke službe posrečilo, izvesti ta načrt, čeprav je bilo dekletu, spočetem v prešuštvu, le težko utreti pot do čisto varnega, neomajnega družabnega položaja. To bi se bilo dalo morda doseči, če bi ljudje prav zaupali, da utegne Erlend svojo moč in bogastvo ohraniti in še povečati. Čeprav so ljudje Erlenda na neki način ljubili in spoštovali, ga vendar ni bilo človeka, ki bi bil zares verjel, da se bo blagostanje na Husabyju ohranilo. Zato se je Kristina bala, da bo le s težavo uresničil svoje načrte z Margreto. In čeravno ni preveč ljubila Margrete, se ji je otrok smilil, in bala se je tistega dne, ko se bo objestnost tega dekleta morda zlomila — če se bo morala zadovoljiti z veliko bolj skromnim ženinom, kot se ga je navadila pričakovati iz očetovih besed, in s čisto drugačnimi življenjskimi prilikami, kot so bile tiste, v katerih jo je bil vzgojil.

Kmalu po svečnici so prišli nekega dne trije možje s Formana na Husaby; prišli so bili čez gore na smučeh in so prinesli Erlendu nujno sporočilo od Simona Anderssona. Tasi je bolan, je pisal Simon, in ni upanja, da bi še dolgo živel; Lavrans prosi Erlenda, naj pride v Sil, če more; rad bi se pogovoril z obema zetoma, kako naj se po njegovi smrti vse uredi.

Erlend je skrivoma pogledal ženo. Zadnje čase je bila postala okorna, zelo bleda in ozka v obraz — in bila je videti tako potrt, vsak trenotek so se ji hotele uliti solze. Tedaj se je začel kesati, da je bil to zimo tak nasproti njej — očetova bolezen je ni nič presenetila, in če je nosila s seboj takšno skrivno bridkost, ji mora odpustiti njeno nespametno vedenje.

Če gre sam na smučeh čez gore, opravi to pot v Sil precej hitro, če pa naj vzame s seboj ženo, bi iz tega nastalo dolgo, naporno potovanje. In poleg tega mora počakati, dokler ne mineje medpostna bojna zborovanja, in mora poprej sklicati svoje župane; tudi je še ne-

kaj shodov in zborovanj, pri katerih mora biti osebno navzoč. Ko bi naposled mogla na pot, bi bil že nevarno blizu časa, ko Kristina pričakuje poroda — in Kristina, ki vendar še takrat ne prenese potovanja po morju, kadar je zdrava! A da bi očeta ne videla več pred smrtno, tega si še pomisliti ni drznil. Zvečer, ko sta bila legla spat, je vprašal Kristino, če si upa na pot.

Bilo je zanj dovolj plačila, ko se mu je izjokala v naročju, hvaležna in polna kesanja nad tem, da je bila pozimi tako osorna nasproti njemu. Erlend je postal ves mehak in nežen kakor zmerom, kadar je bil kakšni ženski prizadel kaj bridkega in je moral gledati, kako jo

je pred njegovimi očmi premagala bolečina. Zato je še precej strpljivo pristal na Kristinin predlog. Rekel ji je bil pa takoj, da otrok ne mara imeti zraven. Mati pa je menila, da je Naakkve zdaj vendar že toliko star, da mu utegne koristiti, če bo navzoč pri dedovi smrti. Erlend je temu oporekal. Nato se je domislila, da sta Ivar in Skuke veliko premajhna, da bi ostala sama v varstvu dekel. Ne, je rekel Erlend. In Gauteja je imel oče tako rad. Ne, je rekel Erlend — za Ragnfrido je v teh okoliščinah že to dovolj težavno — če dobi na dvor porodnico, medtem ko ji mož leži na smrtni postelji — nju pa bo stalo mnogo truda, spraviti novorojenčka domov.

SREČNO IN ZADOVLJNO NOVO LETO VSEM SKUPAJ!

Pridite k nam na Silvestrov večer. Bo prav prijetno in vesela družba bo zbrana. Postregli vam bomo z okusnim prigrizkom in najboljšo pijačo. Igrala bo izvrstna godba za ples.

V naših novih prostorih vam bomo zdaj lahko še mnogo bolj postregli, kakor dozdaj. Se toplo priporočava za obilen poset.

MR. IN MRS. MARTIN KOŽAR

SLOVENSKA GOSTILNA

1049 East 185th Street

HRANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.
6235 ST. CLAIR AVENUE

NAZNANILO

Čenjenemu občinstvu naznanjam, da sem odprl vinarno (Winery), kjer prodajam na kozarce, galone in večjo množino fina vina. Se toplo priporočam

JOHN KRAMER

5303 St. Clair Avenue

ŽELIM VSEM SKUPAJ SREČNO IN ZADOVLJNO NOVO LETO!

POZIV NA DELNIŠKO SEJO

V četrtek, 9. januarja, 1941, ob 8. uri zvečer se prične delniška seja Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Zborovanje se vrši v avditoriju S. N. Doma.

JANKO N. ROGELJ, predsednik SND.

SILVESTROVO

Priredijo direktorij, odseki in delniška društva Slovenskega doma na Holmes Ave.

DNE 31. DECEMBRA

v lastnih prostorih

EDDIE SIMMS ORKESTER

Pričetek ob 7:30 zvečer

Vstopnina 35¢

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da je nemila smrt zahtevala življenje in je za vedno zaspal naš preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče

John Pišek

ki je izdihnil svoje blago dušo in zatisnil svoje trudne oči dne 30. novembra, 1940 v visoki starosti 83 let. Rojen je bil dne 29. novembra, 1857 v vasi Veliko Mrševo, fara Cerklje na Dolenskem in se je nahajal v Clevelandu od 3. maja, 1892.

Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida smo ga položili k večnemu počitku dne 5. decembra, 1940 na Calvary pokopališče.

Globoke hvalnice si štejejo v dolžnost, da se najpristoneje zahvalimo Monsignoru Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za obiske in tolažbo pokojnemu v boleznih, za spremstvo iz Frank Zakrajšek pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče; za opravljene cerkvene pogrebne obrede in za tolažilni govor v cerkvi. Prisrčna hvala Monsignoru Rt. Rev. Vitus Hribarju iz Collinwooda za navzočnost pri sveti maši in za ganljiv tolažilni govor v cerkvi. Enako tudi prisrčna hvala Rev. Joseph Čelešniku in Rev. Louis Bazniku, ki sta bila navzoča pri sveti maši.

Lepa hvala tudi organistu Mr. Peter Srnovrniku in učencem šole sv. Vida za krasno petje v cerkvi ob času pogreba. Iskreno se želimo zahvaliti vsem, ki so ga obiskovali v boleznih, vsem, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi v teh žalostnih in težkih dnevih. Obenem tudi lepa hvala vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti, se udeležili svete maše ter ga spremili k večnemu počitku.

Prisrčno zahvalo naj sprejmejo vsi, ki so v blag spomin pokojnemu okrasili krsto s krasnimi venci in sicer: Mr. in Mrs. Anton Urbanec, Mr. in Mrs. John R. Morrison, Mr. in Mrs. Harry J. Lopenam, Mr. in Mrs. Louis Umetich iz Buffalo, N. Y.; Mr. in Mrs. H. C. Babich iz Madison, O.; The Fraternal Family Speech Brothers, društvo sv. Vida, št. 25 KSKJ, Welfare Group of Monarch Aluminum Manufacturing Co., Boys in The Shipping Department of Monarch Aluminum Co., The Standard Brewing Co., Office Employees and Salesman of The Standard Brewing Co.

Prisrčno se želimo zahvaliti tudi vsem sledečim, ki so darovali za sveto mašo: Mr. John Germ in družina, E. 64th St.; Baznik družina, Orton Ct.; Mr. in Mrs. Mivsek, Holmes Ave.; Speech Brothers, Mr. in Mrs. Kucic, Chicago, Ill.; Mr. in Mrs. F. Tomazich, Chicago, Ill.; Mr. in Mrs. F. Skul, Chicago, Ill.; Mr. in Mrs. Martin Smith, Homer City, Pa.; družina Jevnik, E. 61st St.; Mr. Louis Cucnik, Mr. John Treck, Mr. in Mrs. Glavic, Mr. John Zakrajšek, Mr. Frank Lenarski, E. 60th St.; Mr. Anton Banich in družina, Chicago, Ill.; Mr. in Mrs. F. J. Race, Mr. in Mrs. John Flaisman, Mr. in Mrs. Louis Fink, Mr. in Mrs. Martin Svete, Mrs. Mary Bradac, Mrs. Kavcic, Mr. in Mrs. Anton Kresse, Mr. in Mrs. Zibert, Julia Shuster, E. 71st St.; Mr. in Mrs. Stanley Bolek.

Mr. in Mrs. Debelak, E. 64th St.; Mr. in Mrs. Anton Ahčin, družina John Umetich, Mr. in Mrs. Frank Skully, Addison Rd.; Mr. in Mrs. John Veselich, Mrs. C. Hribar in družina, Mr. in Mrs. John Gornik in družina, Giddings Rd.; Mrs. Mary Benčin in družina, Mr. in Mrs. Ivan Zupan in družina, Mr. in Mrs. Frank Leonard, Mr. in Mrs. Joe Zupančič, Mr. in Mrs. L. Stefančič, Mr. Benno B. Levstik, Mr. in Mrs. Frank Čelešnik, E. 61st St.; Mr. in Mrs. Leo Kolar, Mr. in Mrs. A. J. Fortuna, Mr. in Mrs. Anton Urbanec, Mr. in Mrs. Udoevich, družina Leban, Mrs. Agata Zakrajšek, Spilker Ave.; Mrs. Mary Zevnik, E. 55th St.; Mr. Carl Vintar, Bonna Ave.; Mrs. Bolko, Mr. F. A. Young, Mr. in Mrs. Trupenic.

Mr. Frank Stokar, Misses Frances in Mary Russ, Mrs. Anna Grdanc družina, Mrs. Marilana Puc, Mr. in Mrs. Frank Matiašič, Mr. in Mrs. F. Koss, Mr. John Benčin, družina Zobeč, Glass Ave.; družina John Melle, Misses Dorothy in Marge Banich, Chicago, Ill.; Louis, Evelyn and Edna from Standard Brewing Co.

Nadalje tudi lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu na razpolago, in sicer: Mr. Frank Race Sr., družina John Veselich, Mr. H. C. Babich, Mr. Frank Opaskar Sr.

Iskreno zahvalo želimo izreči članom društva sv. Vida, št. 25 KSKJ za darovani krasen venec in za dar za sveto mašo ter za udeležbo pri pogrebu, posebno pa iskrena hvala članom, ki so nosili krsto ter ga spremili in položili k večnemu počitku.

Posebno se želimo prisrčno zahvaliti sorodnikom Mrs. Frank Tomazich, Mrs. F. Skul in Mrs. J. Kucic, ki so prišle sem iz Chicago, Ill., in Mrs. Louis Umetich, ki je prišla sem iz Buffalo, N. Y.; in nam bile v tolažbo ter se udeležile pogreba.

Iskreno zahvalo želimo izreči pogrebniemu zavodu Zakrajšek Funeral Home, ki so nam bili v prijazno postrežbo in nam na ta način lajšali bridkost žalostnih dni in za lepo urejeni pogreb.

Slučajno, če smo kakšno ime pomotoma prezrli, prosimo oprosteno, če se jim ravno tako iskreno zahvaljujemo. Predragi in ljubljeni pozabljeni soprog in skrbni oče, globoko hvalični za vse, kar si storil za nas, Te bomo za vedno ohranili v sladkem spominu in naj Ti bo Bog sedaj dober plačnik. Počivaj v miru v zaslužnem počitku v ameriški zemlji in večna luč naj Ti svetli.

Žalujoci ostali:

MARIJA PISEK, soproga.

ANTHONY PISEK, sin; JANE PISEK, hči.

EMMA PISEK, sinaha.

Zapušča tudi žalujočega brata ANTON PISEK v Jugoslaviji in druge sorodnike tukaj in v stari domovini.

Cleveland, O., 30. decembra, 1940.

Jack Spratt found some whiskies that
And some he found too strong.
But now his search is at an end,
He's found his brand in BURTON'S BLEND.

BURTON'S
BLENDED WHISKEY
Burton's brings you lightness without sacrificing strength or richness...
For Burton's smoothness is full 90 proof.
PINT \$1.13
Code 118-C
QUART \$2.18
Code 118-A
Buy AMERICAN
OUR GRAIN NEUTRAL SPIRITS... NO PROOF.

OLD AMERICAN, quart \$1.76

BOURBON or RYE

Bottled in Bond good old MEADOWOOD

Vabilo na Silvestrov večer

katerega priredi

DIREKTORIJ SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA
NA ST. CLAIR AVE. SKUPNO S KLUBOM
DRUŠTEV SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMAV TOREK ZVEČER 31. DECEMBRA
V AVDITORIJU IN SPODNJI DVORANI S. N. D.

V zgornji dvorani bo igral dobro poznani Jankovičev orkester, v spodnji dvorani se bo pa servirala okusna večerja po 75 centov. Vstopnina za ples 35 centov.

Vljudno je vabljen vse cenjeno občinstvo, zlasti pa delničarji SND.

Vabi odbor SND in Klub društev SND.

